

244. У ВРЕМЕ ЧЕКАЊА

(Пр. Сол. гл. 10. 28. *Чекање ѿравед. ѿреѿвориће се у радосѿи*)

(На глас бр. 182.)

1. Чекање је школа, што се овде
Започиње, чим дођеш на свет,
А свршује тада, кад у миру
Дух наш пође, к' небу узме лет.
2. Чекати су морали на земљи.
Што их Господ избра за смер Свој:
Аврам, Јосиф и Давид и други,
Многих јоште избраника број.
3. И Спас исти, круна човечанства,
Чекао је у животу Свом:
Кроз ноћ само иш'о је к' престолу,
Кроз страдање у очински дом.
4. Гледај: тежак у надању своме
Семе баца у земљице груд,
И он чека тад' у име Божје,
Док пролећем не никне му туд.
5. Пролетњим ће сунцем мало узрёт',
Истом јесен богат носи род,
Без чекања не ће бит' милине,
Да се збере изобилни плод.
6. Бог је често изненада дао,
Што се срце не надаше пре, -
Па нека нас то оживи свагда
Да чекамо, што обећа све!
7. Ни једна се Њег'ва реч не губи;
Ма да с' чини да ј' далеко то,
Племенито лагано се роди,
А најлепше, код Господа ј' то.
8. Храбро пођи напред к' својој мети,
Кад чекање тешко ти буде:

Јер тамо ћеш наћи браћу своју,
Кој' с' борише - победише све.

9. Победићеш кроз патње чишћења,
Чист, подобан Спасу бићеш ти,
И способан уживат' радости;
Зато радо чекај и трпи!

10. Чекат', трпит' у тишини свакој,
Блаженства је вечитога знак,
И навештај новогa живота,
Где светлости славе сија зрак.